

עין משפט‏**נר מצוה**

גב א מיי פ"ה מהל' סוּלָה התוקדשין ל'ט' ופי' ד' מהל' קרן פסח הלכה

גב ב מיי פ"ה מהל' מעשרין הלכה יח:

גב ג מיי פ"ד מהל' קרן פסח הל' ז:

א ד מיי פ"ו מהל' אסורי מנחה הל' טו:

ב ה מיי פ"ו מהלכות מעשרין ומספיקין הל' טז:

ג ו מיי פ"ח הל' ומספיקין הל' טז:

ה ב:

ד ו מיי פ"ו מהל' אסורי מנחה הל' ה:

ה ח מיי פ"ח מהל' מעשרין ומספיקין הל' ז:

תורה אור השלם

1. ובהפך פסח ליל אֶלֶרְדִּיךְ אֶמְרָךְ וּבִקֵּר בְּקוֹסֹת אֶשְׁר יִבְרָךְ יוֹשְׁבֵי כְסֵי שֹׁם. דברים טו ב:

2. ואם מן הצאן קרְבֵּנוּ לִזְבֵּחַ שְׁלָמִים לֵיל וְיָקָר וְנִקְחָה מִמֶּיךָ קִרְבָּנֶיךָ. ויקרא ו ג

3. וְאִם תִּקְרִיב מִנְחָת בָּבוֹרִים לֵיל אֲבִיב קָלִי, אֲשֶׁר גִּרֵשׁ בְּרִמְלָה תִּקְרִיב וְהִבָּחַת אֶת עֹמֶר רֹאשִׁית קִרְבָּנֶיךָ לֵיל הַבֹּקֶר.

ויקרא ב יד

4. מִמִּשְׁבְּחֵיכֶם תִּבְרָא לֶחֶם תִּנְחֹף שֶׁשֶׁם שֶׁנִּי עֲשִׂיתֶם לַלֵּיל תִּדְוִינָהּ חֶמֶץ תִּתְּקֶנָה בְּבוֹרִים לֵיל קִרְבָּנֶיךָ.

5. דָּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲנֹכֶה בִּי וּבְחַבּוֹ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי בָּתָן לָכֶם וְקִצְרֹתֶם אֶת הָאֶרֶץ וְהִבָּחַתֶּם אֶת עֹמֶר רֹאשִׁית קִרְבָּנֶיךָ אֶל הַבֹּקֶר:

ויקרא כ י

6. עַד מִתְקַדֶּשׁתׁ הַשִּׁבְעִית וְהִשְׁבִּיעַתְּ הַסֹּפֶר וּתְשִׁיבֵם יוֹמָהּ יוֹם הַתְּקִינָתָם מִן הַנֶּחֱדָשׁ וְקִדְּשׁ לָךְ כִּי כִּי

שיטת מקובצות

8] ענין למותר. (ובמחני דף ז ע"ב ודף ט ע"א): 9] ושלמים הבאים מחמת הפסח. פ"חשי' חגיגת א"ר וקשה. [ד"ה] אמרין] בפרק כל המעלות' (דף לו ע"א) ענין לזכות שלימי ידיר ושלמי פסח כ"י עד שלמי וואם מחמת ושלמים הבאים מחמת הפסח היינו חגיגת י"ד [כמאן] התיא ק"ר ברייתא אל רבנן ולא כבן חימא דפליגי בפסחים בפרק אלו דברים [דאי כרבנן] הא סבירא להו כל חגיגת י"ד נאכלתו לשני ימים וליילה אחת ואי כבן חימא לא סבאן נפקא לך רגא לפרש שלימי הבאים מחמת הפסח היינו מחמת הפסח תפקא ליה מחני חלתא [קראן] כמו כשרה שנתו ולא עברה זמנו: 9] שלהם חסות ודחנא רבאן: 10] חסות שניה להו פשרים: 11] דחנאי חגיגה דלמא מתרחין לחסותה ואם דלמא כשר וי"ל דאי' הוי ליה לחמתו בפרק כמו בספיאגבי בית הובלים ובת השלחים אי' מביאין א"ר הובא כשר אי"נ משמע חדש רומיא דארץ דחתה ויערב נמי לא: 12] ו' נתן ור' יעקב אמרו: 13] עד הפסיק הענין ודחנאי נמחק: 14] ולא שנתו. גליין וי"מ עברה זמנו ולא שנתו דפתו בעלים קודם שחיתה דאפי' לפסח ראשון חזר. כך פ' הרגמים: 15] דאפי' 16] ע' חגיגת דאפי' נמחק:

פג:

ושלמים **הבאים** מחמת **פסח** **כבֿבֿ** מצות **שְׁלָמִים**. פ'י בקוּטֶרֶס (בזמנים דף ט.) חגיגת ארבעה עשר וכן בסוף כל הפסולין (דס דף לו.) גזי תודה שנאכלת ליום ולילה קאלמרינ מנין לרבות שלמי מזיר ושלמי פסח תלמוד לומר שלמי ופי' בקוּטֶרֶס שלמי

פסח חגיגת ארבעה עשר וקשה

דנפסחים פרק אלו דברים (דף עא:)

דריש מקרא בחדיל דחגיגת ארבעה עשר נאכלת לז' ימים ולילה א' והא

דכתיב בפרשה (ויקרא ז) ובשר א' תודת

זבח שלמי (מרזי חגיגת י"ד לשני

ימים ולילה אחד) 8] ושלמים הבאין

מחמת פסח ליום ולילה ונראה דודאי

שלמי פסח דכל הפסולין היינו מותר

הפסח כ' הווא דמורת כהנים

ובפסחים בפרק האשה (דף פט.)

גזי חמשה 8] שנתערבו פסחיהס

דקאלמרינ ויניתי מותר הפסח דנאכל

ליום ולילה ובפ"ק דלאס השנה (דף

ה.) קרי למותר הפסח שלמי הפסח

דחשיב פסח גזי כל תאחר ופריך

פסח וימנא קציעא ליה כ' ומשי

מאי פסח שלמי פסח (שלמי פסח)

ס"ד אמירה הוואיל ומחמת פסח קאלמו

כ' ועל כרחין לאו היינו חגיגת

ארבעה עשר דכיון דקמני פסח לא

צניק מותר הפסח דמיקרי פסח

טפי דהיינו פסח ממש ומוקי לה

בחגיגת ארבעה עשר ומייה שלמים

הבאין מחמת פסח דשעמתינ על כרחין

לאו היינו מותר הפסח דכבז מנא

ליה ובפרק מ' שהיה טמא (פסחים דף

15:) פ'י בקוּטֶרֶס דהיינו תמורת פסח

ועלמו ואע"ג דרדשינ התם הווא קרב

ואין תמורתו קרינא הא מוכח התם

דכל היכא דפסח קרבז גס תמורתו

קרב וצריס צ"ש בוצחים (דף לו:)

דקדקתי: **חד** דעברה שנתו וזמנו.

הוא הדין שנתו כלל זמנו ואע"פ

שנעשה שהקדישו לא היה ראוץ לפסח

דכשיגיע זמנו תעבור שנתו ואפילו

מפרש נקבא לפסחו וזכר בן שמי

שנים תורת שלמים עליו דמתנא כמי

שהיה טמא (פסחים דף 15:) ירעה עד

שספחצז ומכר ויצא צדמיו שלמים:

הדרן עלך התורה היתה באה

בל קרבנות מן החדש ומן הישן.

פ'י בקוּטֶרֶס בנמנות קאלמר

ונראה דשיין נמי בוצחים דלאשכחן

במעשר בזמנה 8] אלא דהוה ליה

למימיו חזן מזכור ומעשר דאין פקין

ממונה לארץ דמתן בתמורה פקין

אלו קדשים (דף כא.) ובתוספתא

(פ"ט) מניא כל קרבנו' הציבור והיחיד

באין מארץ וחזנה לארץ אפילו מנין

העובד כוכבים חזן מזכור ומעשר

שאין באין אלא מן הארץ ואין באין

אלא מישראל וזהוהו צבא לא מני

חדש וישן אצל חבר הכי מני כל

הנמנות צאות מארץ וממונה לארץ

ומן החדש ומן הישן חזן מן העומר

ושמי הלחם שאין באין אלא מן החדש

ומן הארץ וכולן אין באין אלא מן

המוצרך שנאמר (דברים יב) וכל מבחר

הדריש: עפ"רייב. עיר היא בדברי הימים (ב' יג) וילכוד אציה

את עפריים. **ביתג'ן**. **דלא** כי **האי תנא**. דאין באין לאו למתחילה

משמע חזן מהקן דמניא לא יציא ואס הביא כשר: **והא** **כתיב**

חדשה. אלמא שנה לעבז ולכן לא משני הכא למאזה דממשני גזי ראשית:

שומרי

הענין. שאין לעו דין האמור למעלה: **ליחד** **על** העו **שאנים** **טעונה** **אליה**. שאס הביא עו לשלמים אין אליהה קרינא עס האמורים שיט לא דין בן צקר שאניה טעונה אליה: **סלמא** **קרא**. למותר הפסח שקריב שלמים: **לעברא** **ומנו**. שעבר הפסח: **וחד** **ללא** **עברא** **ומנו** **ולא** **שנאו**. שהפריש אה לפסחו וטחטו קודם לפסח: **משום** **דאידחי** **ליה**. מפסח לגמרי משום הכי קרב שלמים: **אימא** **לא**. יקריב שלמים הוואיל ורואי לפסח: **דאפי'** **לפסח** **ראשון** **ומי** **חזי** **אימא** **לא**. להיו שלמים ואס טחטו קודם לפסח ויפגל קמ"ב. ומתחא נפקא לן בגל דוכתא דלמרי' פסח בשאר ימות השנה שלמים חס:

הדרן עלך התורה

מאי עביד **ליה**. 8] דמנתינן אפיק ליה מפסח ור' אלעזר היא ולא ר"ע:

מוטר הפסח. כגון שהפריש מעות לפסחו וימותרו (לשלמים) והיינו מותר פסח. ענין אחר שהפריש פסחו ואזכ והפריש אחר תחתיו ואח"כ מנאל

הראשון 8] והוא מותר פסח מנין שקרב שלמים: **לדבר** **כבא** **מן** **האלן** **ומן**

בכר. היינו שלמים: **אס** **מן** **האלן** **קרננו** **לזבח** **שלמים**. לא הוה לרין

למיכתב משום דהא כתיב (ויקרא ג)

אס **זבח** **שלמים** **קרננו**: **ואמר** **אכזה**

דשמואל **וכי** **דבר** **כבא** **מן** **האלן**. דהיינו

פסח: כבז **לרבות** **פסח** **אלהי**. דמשום

דמשמע שיהיה שלם שיהא עמו האליה

הולך הכמזב זה לרבותו דאילו שאר

אימורים נפקי מארץ בכור שור או בכור

כבז 8] ואמרי' (ומהדף דף ה.) דמזו לא נאמר

אלא דמס' 1] חזנו לא נאמר אלא חלכס 8] לימד

על בכור ומעשר ופסח שעושים ממנו דמס'

ואומרינן אכל אליה אלתריך קרב אחרניה

ככז לרבותו משום דפסח צנינן שיהא

שלם ואילו הוה שקיל אלהי לא אכל פסחא

שלם ולהכי אלצריך האי קרב לרבותו דגזי

ככז כתיב 8] אליה: **ושלמים** **הבאין** **מחמת**

הפסח. היינו מותר פסח: **כשהוא** **אומר**

ואס **עו**1.] **ולא** **כתיב** (7) **אס** **הפסיק** **הענין**

למעט מאליה למד על העו ועל פסח הבא

מן העו שאינם טעונים אליה: **לרצוי**. הכי

שגשג קראי למאין דמותר פסח הוי שלמים:

לא **לעברא** **ומנו**. לאחר י"ד: **לא** **עברא** **ומנו**

ולא **שנאו**. 1] כגון שאבד קודם מלות

והפריש אחר תחתיו ונמנא דאס ראה

לחטוט קודם חזות קרבן שלמים ואע"ג

דעדיין חזי לפסח: **דחזי** **לפסח** **שני**.

בארבעה עשר באייר: **אימא** **לא**. יהא

קרב שלמים: **דאפילו** **לפסח** **ראשון** **ומי** **חזי**

אימא **לא**. יקריב שלמים קרשמעלן:

הדרן עלך התורה היתה באה

כל קרבנות. היינו מנחות: **אלפא**

לסלם. ששטש שהלףה הוא ראש לכל

האחיות כי סלת של אלו שני מקומות

מכניס חוטאן ראש לכל המנחות. ענין

אחר אלפא אלק לליל אחד כי סלת

של שני מקומות מיוחדין לכך שסלתן מוכבר

עיקר מכל הסלנות כי שפעמי: **כל**

האלפים. שנאמר ישאל בנגז יהודה 1] ועבר

הירדן והגליל כשור: **אלא** **מכאן** **היו**

מציאין. משום דלמא לביאין מן המונחר:

גב'1 **מן** **העליים**. מחיטין 8] ואפילו

ח1] ישנים בעליה: **והא** **אפיקתיה**.

ממונשבותיכם ולא מחזיה לארץ ויכי דמסת

ליה 8] ואפי' מן העליים: **שפע** **דמסת**

תרי. חד דאפילו מן העליה וחד לכל

ציאות שאהם מציא וכו' דאלמרינן בפרקינן

דלעיל (עו). תביאו ריבוא הוא לגמרי

ללא כני מנחה 1] ודאפי' דאשט. דמשמע

מן חדש ולא מן הישן: **שפסח** **חדשה** **לכל**

המנחות. כלומר שיעלו שמי הלחם קודם

שיעילו שום מנחה 1] ודאפי' דאשט אכל שמי הלחם

גופיחיה צאות אפי' מן הישן: **עד** **כאן** **לא**

פליגי. מנא דממני ומנא דכריית' אלא כחד:

רש"י ב"ת"

למותר הפסח. כגון שהפריש מעות לפסחו

ומתוותר יציא מהס שלמים: **לדבר** **כבא** **מן**

האלן **ומן** **בכר**. היינו שלמים: **ואפי'** **דעולה**

כזה ג"כ מן האלן ומן הבקר אפי' הכי

שלמים אמר דהא 1]נסאן פליטה הפרישה

1]ולאן לנס כללי: **דבר** **כבא** **מן** **האלן**.

פסח איני צא אלא מן האלן: **יהא** **לזבח**

שלמים. דהאי זבח שלמים קרא יתירא הוא

דהא בשלמים איירי לעיל וכו' מצי למכתב

ואס מן האלן יציא קרבנו: **ככז** **לרבות** **אס**

הפסח **אלהי**. גזי שלמים כתיב 8] ואס ככז

הוא מקריב וגו' וקרא יתירא הוא דהא

למעלה נאמר ואס מן האלן קרבנו כ' ולמטה

נאמר ואס מן העו קרבנו מנילא דיענא דעד

השתא איירי בככז הוי ליה ככז קרא יתירא

לרבות את הפסח אלהי שמהא אלייתה כולה

לגזוה עס שאר האימורים כדין ככז שלמים

כגון סמיכה ונסכים לא מצינא לרצוי דהא ממעט לה לקמן צ"י שמי מדות 8]

כשהוא **אומר** **אס** **ככז**. אס הוי יתירא לביא פסח שעברא שנתו והביא אחר

דכן שנה צנינן ודאי זה הנשאל מותר הפסח ובקריקצ חזות לאחר זמן יח'

שלמים ויעטעון סמיכה ונסכים: **ושלמים** **ככאים** **מחמת** **הפסח**. היינו חגיגת י"ד

בניסן שאס היתה חטורת הפסח מרובה מציאין עמו שלמים כדי שיוכל פסח

על השובע במק' פסחים צ"י אלו דברים 8]: **כשהוא** **אומר**. למנוה 8] ואס עו: **הפסיק**

לרבות את הפסח אלהי שמהא אלייתה כולה

לגזוה עס שאר האימורים כדין ככז שלמים

כגון סמיכה ונסכים לא מצינא לרצוי דהא ממעט לה לקמן צ"י שמי מדות 8]

כשהוא **אומר** **אס** **ככז**. אס הוי יתירא לביא פסח שעברא שנתו והביא אחר

דכן שנה צנינן ודאי זה הנשאל מותר הפסח ובקריקצ חזות לאחר זמן יח'

שלמים ויעטעון סמיכה ונסכים: **ושלמים** **ככאים** **מחמת** **הפסח**. היינו חגיגת י"ד

בניסן שאס היתה חטורת הפסח מרובה מציא